

Az Egységes Szanálási Mechanizmus létrehozásának egyes intézményi és jogi vonatkozású kérdései

© Angyal Zoltán

Miskolci Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar

jogazoli@uni-miskolc.hu

Bevezetés

Az elmúlt években az Európai Unió határozott válaszlépéseket tett a gazdasági és pénzügyi válság kezelésére. Az euróövezet sajátos kockázataira való tekintettel további lépésekre volt szükség, hiszen a közös monetáris politika nyomán szoros gazdasági és pénzügyi integráció ment végbe, és így jelentősen megnőtt az esélye annak, hogy egy esetleges bankválság más tagállamokra is kihat. A bankválságok és államadósság-növekedés egymást kölcsönösen erősítő tényezők voltak eddig, amely az euróövezeti adófizetőknek eddig már több mint 4,5 billió euróját emésztette fel bankmentő akciókra. Az Európai Bizottság 2012-ben bankunió létrehozását szorgalmazta annak érdekében, hogy a bankszektor szilárdabb alapokra kerüljön és helyreálljon az euróba vetett bizalom. A bankunió kiépítése részét képezi a gazdasági és költségvetési integráció elmélyítésére irányuló távlati terveknek is. A bankunió pillérei közé tartoznak: az egységes piac megerősített pénzügyi kerete; az Egységes Felügyeleti Mechanizmus (a továbbiakban: EFM); az Egységes Szanálási Mechanizmus (a továbbiakban: ESZM); valamint egy közös betétbiztosítási rendszer.

A bankunió egyik pillére tehát az ESZM, amelynek létrehozásáról 2014-ben fogadtak el egy uniós rendeletet, amelynek alapján a rendszer teljes körűen 2016. január 1-én kezdi majd meg a működését.¹ Az ESZM célja, hogy biztosítsa a fizetéseképtelenné vált intézményekkel szemben alkalmazott egységes megközelítést, és ezáltal fokozza a részt vevő tagállamokban levő intézmények stabilitását, és megelőzze a válságok tovagyűrűzését a részt nem vevő tagállamokba, így megkönnyítse a belső piac egészének működését. A részt vevő tagállamok számára az ESZM keretében létrejön egy, a rendelettel összhangban létrehozott Egységes Szanálási Testületre és a nemzeti szanálási hatóságokra ruházott központi szanálási hatáskör. Az ESZM alapvető célja tehát, hogy biztosítsa a csődközeli helyzet került bankok rendezett módon történő szanálását, amely minimális terheket ró az adófizetőkre és a reálgazdasára.

A tanulmány célja, hogy bemutassa az ESZM létrehozásának egyes intézményi és jogi vonatkozású kérdéseit. Az ESZM létrehozásáról szóló rendelet kizárólag azokra az intézményekre vonatkozik majd, amelyek székhely szerinti felügyeleti hatósága az

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1-90. o.)

Európai Központi Bank vagy a nemzeti illetékes felügyeleti hatóság az olyan tagállamokban, amelyek pénzneme az euró, illetve az olyan tagállamokban, amelyek pénzneme nem az euró, de az EFM-t létrehozó rendelet 7. cikkével összhangban szoros együttműködést alakítottak ki. Az ESZM-rendelet hatálya tehát összekapcsolódik az EFM-rendelet alkalmazási körével. Ennek magyarázata az, hogy az EFM feladatává vált felügyeleti feladatok jelentős mértékben összefonódnak a szanálási tevékenységgel. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 127. cikkének (6) bekezdése szerint működő központi felügyeleti rendszer így alapvető jelentőséggel bír a szanálás részt vevő tagállamokban történő harmonizációjának folyamata szempontjából.

Az ESZM alkalmazhatósága és alapelvei

A rendelet egységes szabályokat és eljárást határoz meg a részt vevő tagállamokban letelepedett szervezetek szanálására vonatkozóan. Az ESZM-t az Egységes Szanálási Testület (ESZT) a Tanáccsal, a Bizottsággal, valamint a nemzeti szanálási hatóságokkal együtt működteti. A jogszabály meghatározza továbbá az Egységes Szanálási Alap (ESZA) működését és igénybevételeinek feltételeit.

A rendelet alkalmazandó a részt vevő tagállamokban letelepedett (a) hitelintézetekre; (b) anyavállalatokra, beleértve a pénzügyi holdingtársaságokat és a vegyes pénzügyi holdingtársaságokat, amennyiben az EFM-rendelet alapján az EKB összevont alapú felügyelete alá tartoznak; (c) valamint a befektetési vállalkozásokra és pénzügyi vállalkozásokra, amennyiben az anyavállalatra vonatkozóan az EFM-rendelet alapján az EKB összevont alapú felügyelete alá tartoznak.

A rendelet azokra a tagállamokra alkalmazandó, amelyek az EFM-rendelet értelmében részt vevő tagállamoknak minősülnek.² Ezek az olyan tagállamok, amelyek pénzneme az euró, illetve az olyan tagállamok, amelyek pénzneme nem az euró, de az EFM-t létrehozó rendelet 7. cikkével összhangban szoros együttműködést alakítottak ki. Az ESZM-rendelet hatálya tehát összekapcsolódik az EFM-rendelet alkalmazási körével. Amennyiben egy euróövezeten kívüli tagállam szoros együttműködése felfüggesztésre vagy megszüntetésre kerül, az automatikusan kikerül e rendelet hatálya alól is. Utóbbi esetben az ESZT az érintett tagállammal közösen három hónapon belül határoz az ESZA-val kapcsolatos elszámolási kérdésekről. Az ESZM működésének főbb alapelvei a következők:

- A megkülönböztetés tilalma értelmében a rendelet alkalmazása során egyetlen uniós vagy tagállami hatóság intézkedése, javaslata vagy politikája sem lehet megkülönböztető a szervezetekkel, a betétesekkel, a befektetőkkel vagy az Unióban letelepedett egyéb hitelezőkkel szemben nemzeti hovatarozásuk vagy tevékenységük helye alapján.
- A belső piac egységét és integritását teljes mértékben figyelembe kell venni a rendelet alkalmazása során.
- A részt vevő és a részt nem vevő tagállamokban egyaránt letelepedett szervezetekre vonatkozó döntéseknél meghozatala során figyelembe kell venni a részt nem vevő tagállamokra gyakorolt lehetséges negatív hatásokat.

² A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63-89. o.)

- Az ESZT, a Tanács vagy a Bizottság döntései nem hathatnak ki közvetlenül a tagállamok költségvetési felelősségére, illetve nem sérthetik a tagállamok költségvetési szuverenitását és hatásköreit.
- Amennyiben az ESZT egy nemzeti szanálási hatósághoz címzett határozatot hoz, az utóbbinak jogában áll részletesebben meghatározni a meghozandó intézkedéseket azzal összhangban.

A feladatok ESZM-n belüli megosztását illetően a rendelet kimondja, hogy az ESZM egységes és következetes működéséért az ESZT felel. Főszabályként az ESZT felelős a szanálási tervek elkészítéséért és a szanálásra vonatkozó határozatok elfogadásáért. A nemzeti szanálási hatóságok felelősek különösen a szanálási tervek elfogadásáért, a szanálhatóság értékeléséért, a korai beavatkozás során egyes intézkedésekért, a szavatolótökére vonatkozó minimumkövetelmények meghatározásáért, továbbá az olyan szanálási határozatok és eszközök elfogadásáért és alkalmazásáért, amelyekhez nincs szükség az ESZA felhasználására. A nemzeti szanálási hatóságok kötelesek a rendeletet alkalmazni a feladataik teljesítése során, továbbá szorosan együttműködni az ESZT-vel és tájékoztatni azt. Az ESZT számára azonban a rendelet két ponton is erőteljes jogosítványokat biztosít. Egyrészt figyelemztetést adhat az érintett nemzeti szanálási hatóság részére, amennyiben úgy ítéli meg, hogy annak határozattervezete nem felel meg a rendeletnek vagy az ESZT általános iránymutatásainak. Másrészt bármikor saját kezdeményezésre vagy az érintett nemzeti szanálási hatóság kérésére bármely szervezettel vagy csoporttal kapcsolatosan is úgy dönthet, hogy közvetlenül gyakorolja felette valamennyi vonatkozó hatáskörét.³

A szanálásra vonatkozó alapvető eljárási szabályok

A rendelet részletesen meghatározza a szanálási tervek kötelező tartalmi elemeit, külön részletezve az ún. csoportszintű szanálási tervekkel szemben támasztott követelményeket.⁴ A szanálási tervek készítésekor és aktualizálásakor az ESZT-nek értékelni kell, hogy az intézmények és csoportok milyen mértékben szanálhatók rendkívüli pénzügyi támogatások nélkül az ESZA igénybevételén túl. A nem szanálhatónak minősített intézmények és csoportok listájáról az ESZT-nek értesítenie kell az Európai Bankhatóságot.⁵ A jogszabály lehetőséget biztosít egyszerűsített követelmények alkalmazására is a szanálási tervek készítésével kapcsolatban. Fontos feladatköre az ESZT-nek, hogy meghatározza a szavatolótökére és a leírható vagy átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményeket, amelyeket az érintett szervezeteknek és csoportoknak mindenkor teljesíteniük kell. Az alapvető szanálási célokat a jogszabály az alábbiakban határozza meg, azzal, hogy azok egyforma jelentőséggel bírnak és kiegyensúlyozottnak kell lenniük:

³ Ez a megoldás teljesen megegyezik az EFM esetén alkalmazott megoldással, ahol az Európai Központi Bank közvetlenül csak a legjelentősebb pénzügyi intézmények tekintetében gyakorolja a felügyeleti jogköreit, de bármikor dönthet úgy, hogy azokkal más pénzügyi intézmények tekintetében is élni fog.

⁴ Lásd a rendelet 8. cikkét.

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12-47. o.)

- A kritikus funkciók folytonosságának biztosítása.
- A pénzügyi stabilitásra gyakorolt jelentős káros hatások kiküszöbölése, különösen a dominóhatás megakadályozása és a piaci fegyelem fenntartása révén.
- Az állami források védelme a rendkívüli állami pénzügyi támogatásra támaszkodása minimalizálása nélkül.
- A betétesek és a hitelezők védelme.
- Az ügyfelek pénzeszközeinek és vagyonának védelme.

A szanálásra vonatkozó főbb elvek pedig a következők:

- A szanálás alatt álló intézmény részvényesei viselik az első veszteségeket.
- A részvényesek után a hitelezők viselik a veszteségeket a követeléseik sorrendjében.
- A szanálás alatt álló intézmény vezető testületét és felső vezetését főszabályként le kell váltani.
- A vezető testület és a felső vezetés minden szükséges támogatást megad a szanálási célok eléréséhez.
- A természetes és jogi személyek a nemzeti joguktól függően a polgári jog és a büntetőjog szerint felelősségre vonhatók a szanálás alatt álló intézmény csődhelyzetéért.
- Az egyazon osztályba tartozó hitelezők főszabályként azonos elbánásban részesülnek.
- Egyetlen hitelező sem viselhet annál nagyobb veszteséget, mint amelyet akkor viselt volna, ha rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében számolták volna fel.
- A biztosított betétek teljes körű védelmet élveznek.
- A szanálási intézkedéseket a rendeletben foglalt biztosítékokkal összhangban kell meghozni.

Az ESZM-n belüli együttműködési kötelezettség értelmében az ESZT-nek a nemzeti szanálási hatóságokkal szoros együttműködésben kell végeznie a feladatait. Ennek keretében útmutatókat és általános iránymutatókat készít utóbbiak számára, információkat kérhet tőlük, véleményezésre megkapja a határozattervezeteiket, valamint a vizsgálati hatásköreit.⁶ A jogszabály pénzügyi szankcionálási jogkörrel is felruházta az ESZT-t, mivel az pénzbírságot, illetve kényszerítő bírságot is kiszabhat.

Intézményi keret

Az ESZT jogi személyiséggel rendelkező uniós ügynökségként jön létre brüsszeli székhellyel. A rendeletnek azonban már a preambuluma is utal arra, hogy a szanálásra vonatkozó gyors és hatékony döntéshozatal biztosítása érdekében az ESZT egy sajátos szerkezeti felépítésű, különleges ügynökségként kell működnie, amely eltér az Unió összes többi ügynökségére jellemző modelltől.⁷

Az ESZT összetételének meghatározásakor az uniós jogalkotó arra törekedett, hogy lehetőség szerint biztosítsa a szanálási eljárásokhoz kapcsolódó valamennyi

⁶ A vizsgálati hatáskörök közé tartozik az információkérés, az általános vizsgálatok, a helyszíni ellenőrzések. Lásd bővebben a rendelet 34-37. cikkeit.

⁷ Az ügynökségekhez lásd: Angyal Zoltán: *Ügynökségek*, In: EU-jog (szerk.: Osztovits András), HVG-ORAC, Budapest, 2012, 144-163.o.

érdek megfelelő figyelembevételét. Az ESZT tagjai ennek megfelelően az elnök, négy további teljes jogú tag, valamint a részt vevő tagállamok által kinevezett, az adott tagállam nemzeti szanálási hatóságait képviselő tag. Minden tag egy szavazattal rendelkezik. A Bizottság és az EKB egy-egy képviselője állandó megfigyelőként részt vehetnek az ügyvezetői testületben és a plenáris testületben, továbbá valamennyi dokumentumhoz hozzáférhetnek. Az ESZT adminisztratív és igazgatási struktúrája négy elemből áll: a plenáris testület, az ügyvezető testület, az elnök, és a titkárság.

Az ESZT valamennyi tagja részt vesz a plenáris testületben, amelynek fontosabb feladatai közé tartoznak az alábbiak:

- Elfogadja és nyomon követi a Testület éves költségvetését.
- Határozhat az ESZA felhasználásáról, amennyiben a konkrét szanálási intézkedés meghaladná az 5 milliárd eurót.
- Döntést hozhat az utólagos hozzájárulások révén történő forrásbevonás szükségességéről.
- Dönt a befektetésekről, a személyzeti kérdésekről és az eljárási szabályzatról.
- Elfogadja a Testület tevékenységéről szóló éves jelentést.

A plenáris testület évente legalább két alkalommal ülésezik, a határozatokat a tagjai egyszerű többségével hozza. Minden szavazati joggal rendelkező tagnak főszabályként egy szavazata van. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazat dönt. Két különleges döntéshozatali eljárás is alkalmazandó. Az egyik speciális szavazási módszer szerint bizonyos kérdésekben⁸ csak a Testület tagjainak a hozzájárulások legalább 30%-át képviselő egyszerű többségével lehet határozatot hozni. Ennél is bonyolultabbnak tűnik az, amikor a rendelet értelmében egyes döntéseket⁹ csak a Testület tagjai kétharmados többséggel fogadhatják el, amely többség az ESZA teljes mértékben közös felhasználásúvá tételéig tartó nyolc éves átmeneti időszakban a hozzájárulások legalább 50%-át képviseli, ezen időszak lejártát követően pedig a határozatokat a testületi tagoknak a hozzájárulások legalább 30%-át képviselő kétharmados többségével lehet elfogadni.

Az ügyvezetői testület az elnökből és a négy további teljes jogú tagból áll. Üléseire szükség szerinti gyakorisággal kerül sor. Fő feladatai a következők:

- Előkészíti az ESZT által a plenáris testület ülésén jóváhagyandó összes határozatot.
- Meghozza a rendelet végrehajtásához szükséges valamennyi határozatot, kivéve, ha a rendelet eltérően rendelkezik.
- Előkészíti, értékeli és jóváhagyja a szanálási terveket.
- Megállapítja a szavatolótökére és a leírható vagy átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményeket.
- Szükség esetén – a sürgősség miatt – bizonyos ideiglenes határozatok is hozhat az ESZT plenáris testületének nevében, különösen igazgatási kérdésekben, beleértve a költségvetési kérdéseket is.

⁸ Például az ESZA-ból folyósítandó, 5 milliárd eurót meghaladó konkrét szanálási intézkedésről való döntés, valamint a szanálási eszközök előző évi alkalmazásának értékelése, amennyiben azok összesített értéke eléri az 5 milliárd eurót.

⁹ Például az utólagos hozzájárulások révén történő forrásbevonásról szóló határozatokat, az önkéntes hitelnyújtást, az alternatív finanszírozási forrásokról szóló határozatokat, amennyiben az előbbiek túlmutatnak az ESZA rendelkezésére álló pénzeszközök felhasználásán.

Az ESZT elnöki teendőit az elnök látja el, aki felelős egyebek mellett a plenáris és az ügyvezetői testületi ülések munkájának előkészítéséért, az ülések összehívásáért és elnökléséért, a személyzeti ügyekért, a napi adminisztrációs ügyek elvégzéséért, a költségvetés tervezetének elkészítéséért és végrehajtásáért, valamint az ESZT irányításáért. Az elnök munkáját egy alelnök segíti. Az elnök, az alelnököt és a négy további testületi tag megbízatása öt évre szól és nem hosszabbítható meg. A vezetőket nyílt kiválasztási eljárás keretében kell kiválasztani, továbbá nem vállalhatnak semmilyen egyéb nemzeti, uniós vagy nemzetközi szintű hivatalt. A vezetőkre vonatkozó személyi javaslatokat a Bizottság teszi meg, az Európai Parlamentnek jóváhagyási joga van, a vezetőket pedig a Tanács nevezi ki minősített többséggel végrehajtási határozatban.¹⁰ A vezetők felmentésére a kinevezésükkel megegyező eljárásban és módon kerülhet sor, amennyiben bármelyikük már nem felel meg a feladatai teljesítéséhez szükséges feltételeknek, vagy súlyos kötelezettségszegést követ el.

Az ESZT elszámolással tartozik az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak, amelynek fő formái az éves jelentés, valamint az elnök meghallgatása a Tanács és az Európai Parlament illetékes bizottsága előtt. A rendelet biztosítja az ESZT számára az intézményi függetlenséget is, vagyis az utasítások adásának és kérésének tilalmát. Az intézményi függetlenség megfogalmazásakor a rendelet követi az Európai Központi Banknál alkalmazott megoldást, mivel még a befolyásolás kísérletét is tiltja a tagállamok, az uniós intézmények, és minden más közszervezet számára.

Az ESZT-nek egy öttagú fellebbviteli testületet is létre kell hoznia, amelyhez bármely természetes vagy jogi személy fellebbezhet az ESZT által hozott bizonyos, neki címzett vagy őt közvetlenül és személyében érintő határozatok ellen. A fellebbviteli testület határozatai, illetőleg – ha a fellebbviteli testület nem jogosult jogorvoslatot benyújtani – az ESZT határozatai megsemmisítési keresettel az Európai Unió Bírósága előtt megtámadhatók, a döntéshozatal elmulasztása esetén pedig mulasztás miatti kereset benyújtásának is helye van.¹¹

Az Egységes Szanálási Alap

A pénzügyi függetlenséget hivatott biztosítani az a szabály, amely szerint az ESZT saját – az egyensúlyi szabályt tiszteletben tartó – költségvetéssel rendelkezik, amely nem képezi részét az uniós költségvetésnek. A költségvetés tervezetének elkészítéséért az elnök felelős, az elfogadásáért pedig az ESZT plenáris testülete.

A rendelet létrehozza az Egységes Szanálási Alapot (a továbbiakban: ESZA), amely az ESZT tulajdonában van. Az ESZA feltöltése a nemzeti szinten beszedett forrásokból történik, amelyek átutalására külön megállapodásban rögzített módon kerül sor. Az ESZA kiadásaiért és esetleges veszteségeiért sem az uniós költségvetés, sem a nemzeti költségvetések nem tehetők felelőssé. A rendelet az ESZA célszintjei illetően úgy rendelkezik, hogy 2016. január 1-től induló nyolc évig tartó kezdeti átmeneti időszak leteltét követően az ESZA rendelkezésére álló pénzügyi eszközöknek el kell érniük az összes részt vevő tagállam területén engedélyezett összes hitelintézet biztosított betéti összegének legalább 1%-át. A

¹⁰ Lásd ehhez: 2014/943/EU: A Tanács végrehajtási határozata (2014. december 19.) az Egységes Szanálási Testület elnökének, alelnökének és további, feladatukat teljes munkaidőben ellátó tagjainak kinevezéséről (HL L 367., 2014.12.23., 97-98. o.)

¹¹ Az EUMSZ 263. és 265. cikkeivel összhangban.

nyolc éves kezdeti időszakban az ESZA-ba irányuló hozzájárulásokat a célszint eléréséig a lehető legegyszerűsebben kell elosztani.¹² A Bizottság felhatalmazáson alapuló nem jogalkotási aktusban szabályozza a következőket:

- Az ESZA-ba irányuló hozzájárulásoknak az időszak során történő elosztására vonatkozó feltételek.
- A kezdeti időszak esetleges meghosszabbítására vonatkozó feltételek.
- Az éves hozzájárulások megállapítása.

Az ESZA tehát az első időben „nemzeti részalapokból” fog állni, amelyek egy 8 éves átmeneti időszak folyamán fokozatosan összeolvadnak. A befizetett összegeknek ez a „közös felhasználásúvá tétele” az első évben azok 40%-át, a másodikban 20%-át érinti majd, a további 6 év folyamán pedig folyamatosan egyenlő összegekkel emelkedik a nemzeti részalapok teljes megszűnéséig.

Az ESZA több forrásból is juthat pénzhez, egyrészt az előzetes hozzájárulásokból, másrészt a rendkívüli utólagos hozzájárulásokból, harmadrészt a tagállamokon belüli szanálásfinanszírozási rendszerektől önkéntes hitelnyújtás révén, negyedrészt alternatív forrásokból, amelyek hitelek vagy más típusú pénzügyi támogatások formájában jelentkezhet. Az uniós pénzügyminiszterek 2013 decemberében nyilatkozatot fogadtak el, amely szerint az Egységes Szanálási Alap feltöltésének kezdeti szakaszában a banki befizetésekből származó nemzeti forrásokból vagy az eddigi eljárásoknak megfelelően az Európai Stabilitási Mechanizusból lehet majd áthidaló finanszírozáshoz jutni. A nemzeti részalapok között is mód lesz az összegek ideiglenes áthelyezésére. Az átmeneti időszakban egy közös védőháló is létre fog jönni, amely megkönnyíti az Egységes Szanálási Alap hitelfelvételét, és amelyet végső soron a bankszektor hozzájárulásaiból való visszatérítések finanszíroznak majd.

A szanálási rendszeren belül a szanálási eszközök alkalmazása során az ESZA-t csak olyan mértékig lehet igénybe venni, amely szükséges szanálási célok eléréséhez, így többek között:

- a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek és kötelezettségeinek garantálására,
- a szanálás alatt álló intézmény részére hitelnyújtásra,
- a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek megvásárlására,
- a részvényeseknek vagy hitelezőknek fizetendő kártérítés céljára.

Az ESZA forrásai igénybevételeinek feltétele egy olyan megállapodás megléte, amelyben a részt vevő tagállamok vállalják, hogy az ESZM-t létrehozó rendelettel és a 2014/59/EU irányelvvel összhangban a nemzeti szinten beszedett hozzájárulások az ESZA-ba utalják, és a megállapodásban foglalt elveknek megfelelően járnak el. A megállapodást 2014. május 21-én 26 tagállam írta alá.¹³ Az aláírók egy külön nyilatkozatban jelezték azon szándékukat, hogy a megerősítési folyamatot időben lezárják ahhoz, hogy az egységes szanálási mechanizmus 2016. január 1-jén megkezdhesse a működését. A megállapodást aláíró, euróövezeten kívüli tagállamokra csak azt követően vonatkoznak majd a megállapodásból fakadó jogok és kötelezettségek, hogy csatlakoztak az egységes felügyeleti mechanizmushoz és az egységes szanálási mechanizmushoz.

¹² Lásd ehhez: A Tanács (EU) 2015/81 végrehajtási rendelete (2014. december 19.) a 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egységes alkalmazási feltételeinek az Egységes Szanálási Alaphoz való előzetes hozzájárulás tekintetében történő meghatározásáról (HL L 15., 2015.1.22., 1-7.)

¹³ Svédország és az Egyesült Királyság kivételével minden uniós tagállam.

Következtetések

A rendelet értelmében a szanálástervezés előkészítéséről, az információgyűjtésről és a nemzeti szanálási hatóságokkal folytatott együttműködésről szóló rendelkezések 2015. január 1-jétől alkalmazandók. A szanálástervezésről, a korai beavatkozásról, a szanálási intézkedésekről és eszközökről, és ezen belül a részvényeseket és a hitelezőket érintő hitelezői feltőkésítésről szóló rendelkezéseket 2016. január 1-jétől kell alkalmazni, amennyiben a hozzájárulásoknak az ESZA-ba történő utalására vonatkozó feltételek teljesülnek. A kormányközi megállapodás pedig akkor lép hatályba, amikor az egységes felügyeleti mechanizmusban és az egységes szanálási mechanizmusban részt vevő olyan számú tagállam megerősítette, amennyi megfelel az összes részt vevő tagállam összesített súlyozott szavazatai 90%-ának.

Az ESZM létrehozása fontos mérföldkőnek tekinthető a valódi bankunió felé vezető úton. A jogalkotási és egyéb, nem jogalkotási uniós aktusokkal létrehozott intézményi és jogi keret – szabályozási szempontból – alkalmasnak tűnik az EFM működtetésére. Kockázati tényezőként kell viszont tekinteni arra a viszonylag hosszú, nyolc éves átmeneti időszakra, amely alatt az ESZA teljes feltöltésére sor kerül majd. Amennyiben azonban folytatódik a lassú, de határozott előrehaladás egy valódi és teljes gazdasági és monetáris unió felé, és nem csökken az euróövezeti tagállamok elszántsága és politikai támogatása annak megvalósítására, addig nem lesz veszélyben az ESZM hatékony létrehozása és működése sem.